

بنیاد فیریه فواجه نصیر طوسی

قانون ثبت شرکتها

مصوب خرداد ۱۳۱۰ با اصلاحات بعدی

قانون ثبت علائم و اختراعات ((مصوب اول تیر ماه ۱۳۱۰ شمسی (کمیسیون قوانین عدلیه))

فصل اول - ثبت علائم تجارتي

ماده ۱ - علامت تجارتي عبارت از هر قسم علامتی است اعم از نقش، تصویر رقم، حرف، عبارت، مهر، لفاف و غیر آن که برای امتیاز و تشخیص محصول صنعتی، تجارتي یا فلاحتی اختیار می‌شود. ممکن است یک علامت تجارتي برای تشخیص امتیاز محصول جماعتی از زارعین یا ارباب صنعت یا تجار و یا محصول یک شهر و یا یک ناحیه از مملکت اختیار شود.

تبصره - داشتن علامت تجارتي اختیاری است مگر در مواردی که دولت آن را الزامی قرار دهد.

ماده ۲ - حق استعمال انحصاری علامت تجارتي فقط برای کسی شناخته خواهد شد که علامت خود را به ثبت رسانیده باشد.

ماده ۳ - کسانی که در ایران دارای مؤسسات تجارتي، صنعتی یا فلاحتی هستند اعم از اتباع داخله یا خارجه در صورتی که علائم تجارتي آنها موافق مواد ذیل ثبت شود از مزایای این قانون بهره‌مند خواهند شد.

ماده ۴ - کسانی که مؤسسات صنعتی یا تجارتي و یا فلاحتی آنان در خارج از ایران واقع است موافق شرایط ذیل می‌توانند از مزایای این قانون بهره‌مند شوند:

(۱) علائم خود را به موجب مقررات این قانون در ایران به ثبت برسانند.

(۲) مملکتی که مؤسسه آنها در آنجا واقع شده به موجب عهدنامه و یا قوانین داخلی خود از علائم تجارتي ایران حمایت کنند.

ماده ۵ - هیچ یک از علائم ذیل را نمی‌توان به عنوان علامت تجارتي اختیار نمود و یا آنها را یکی از اجزاء یک علامت تجارتي قرار داد:

۱ - بیرق مملکتی و سلطنتی ایران و هر بیرق دیگری که دولت ایران استعمال آن را به طور علامت تجارتي منع کند، علامت شیر و خورشید، نشانها، مدالها و انگهای دولت ایران.

۲ - تمثال پادشاه و ولیعهد مگر با اجازه مخصوص.

۳ - کلمات و یا عباراتی که موهم انتساب به مقامات رسمی ایران باشد از قبیل شاهنشاهی، سلطنتی، دولتی و امثال آن.

۴ - علامات مؤسسات رسمی مانند شیر و خورشید سرخ و صلیب احمر و نظائر آن.

۵ - علائمی که مخل انتظامات عمومی و یا منافی عفت باشد.

ماده ۶ - کسی که تقاضای ثبت علامتی را می نماید باید شخصاً و یا توسط وکیل ثبت آن را از شعبه مخصوصی که در دفتر محکمه ابتدایی تهران برای این امر تشکیل می شود به موجب اظهارنامه بخواهد، این اظهارنامه باید بلافاصله بعد از تسلیم به شعبه مزبور در دفتر خاصی ثبت و در مقابل آن رسید داده شود.

ماده ۷ - متصدی شعبه مزبور در ماده فوق باید تا پانزده روز از تاریخ وصول اظهارنامه و ضامم آن تکلیف قبول یا رد آن را معین نماید. در صورتی که تقاضای ثبت رد شود علل رد باید صریحاً ذکر گردد، تقاضاکننده می تواند از تصمیم رد تا ده روز از تاریخ ابلاغ آن به رییس محکمه اول ابتدایی تهران شکایت کند، حکم محکمه قابل استیناف و تمیز خواهد بود.

ماده ۸ - در صورتی که تقاضای ثبت از طرف متصدی شعبه فوق الذکر قبول گردد و یا بعد از رد تقاضا حکم قطعی دائر به قبول آن صادر شود اداره ثبت اسناد تهران مکلف است تا پانزده روز از تاریخ تقدیم سواد تصمیم یا حکم قطعی علامت را به ثبت رسانیده تصدیق رسمی ثبت را به تقاضاکننده بدهد.

ماده ۹ - در موارد ذیل متصدی شعبه مذکور در ماده ۶ تقاضای ثبت را رد خواهد کرد:

۱ - در صورتی که علامت مخالف مقررات قانون باشد.

۲ - در صورتی که علامت قبلاً به اسم دیگری ثبت شده و یا شباهت علامت یا علامت دیگری که ثبت شده است به اندازه باشد که مصرف کنندگان عادی یعنی اشخاصی را که اطلاعات مخصوصی ندارند به اشتباه بیندازد.

ماده ۱۰ - ثبت هر علامت با قید مراتب ذیل به عمل می آید:

۱ - تاریخ روز و ماه و سال ثبت با تمام حروف.

۲ - اسم، شغل، محل اقامت و تابعیت صاحب علامت و وکیل در صورتی که تقاضا به توسط وکیل به عمل آمده باشد.

۳ - اسامی و اوصاف محصول یا طبقات محصولاتی که علامت برای تشخیص و امتیاز آن اختیار شده.

۴ - تعریف علامت به طور اجمال با تعیین اجزایی که تقاضاکننده می خواهد حق استعمال انحصاری آن را برای خود تخصیص دهد.

۵ - حق الثبتی که اخذ می شود.

ماده ۱۱ - هر تغییری که در خود علامت و یا در نوع محصولاتی که علامت برای تشخیص و امتیاز آن به کار می رود داده شود باید مطابق مقررات این قانون جداگانه به ثبت برسد و الا قابل حمایت نخواهد بود.

ماده ۱۲ - علامت تجارتي قابل نقل و انتقال است ولي انتقال آن در مقابل اشخاص ثالث وقتي معتبر خواهد بود كه موافق مقررات اين قانون به ثبت رسیده باشد.

ماده ۱۳ - ثبت هر علامت و هر تغييری كه مطابق اين قانون باید به ثبت برسد تا پانزده روز از تاريخ ثبت توسط اداره ثبت اسناد تهران به خرج تقاضاكننده در مجله رسمي وزارت عدليه اعلان خواهد شد.

ماده ۱۴ - علاماتی كه ثبت شده باشند از تاريخ تسليم اظهارنامه حمايت خواهند شد و مدت اعتبار ثبت علامت ده سال است ولي صاحب علامت می تواند تقاضای تجديد ثبت نماید در اين صورت حق استعمال انحصاری ده سال ديگر با صاحب علامت خواهد بود و به همين طريق هر تجديد ثبت حق مزبور را برای ده سال تضمين می نماید.

ماده ۱۵ - حقی كه برای ثبت علامت اخذ می شود به قرار ذيل است:

۱ - برای اظهارنامه ثبت دو ريال طلا.

۲ - برای ثبت علامت قطع نظر از عده طبقات محصول يك پهلوی.

۳ - برای هر طبقه محصول اگر چه منحصر به فرد باشد علاوه بر حق الثبت علامت پنج ريال طلا.

ماده ۱۶ - اشخاص ذيل می توانند نسبت به علامتی كه تقاضای ثبت آن شده یا به ثبت رسیده است اعتراض كنند:

۱ - کسانی كه آن علامت را علامت تجارتي خود می دانند.

۲ - کسانی كه آن علامت با علامت آنها به اندازه شباهت دارد كه مصرف كنندگان عادی را به اشتباه می اندازد.

در هر يك از دو صورت فوق الذكر اگر معترض کسی باشد كه علامت قبلاً به اسم او ثبت نشده است باید در حين اعتراض برای علامت خود مطابق مقررات اين قانون تقاضای ثبت کرده حق الثبت و تمام مخارج مربوطه به آن را قبلاً تأديه نماید، در مورد کسانی كه مؤسسه آنها در خارج از ايران واقع است حق اعتراض مشروط به شرط معامله متقابله مذكوره در فقره دوم ماده ۴ می باشد.

ماده ۱۷ - اگر اعتراض قبل از آنكه علامت معترض عليه به ثبت رسیده باشد به عمل آيد باید به ترتيب و در موعدی كه در نظامنامه مذكور در ماده ۲۳ مقرر می شود به تقاضاكننده ثبت علامت ابلاغ گردد تا در صورتی كه به اعتراض تسليم نشده و تقاضای خود را مسترد نمود معترض در مدت مقرر در نظامنامه فوق الذكر به محكمه ابتدایی تهران رجوع كند، در مورد اين ماده عملیات راجعه به ثبت متوقف خواهد ماند ليكن هر گاه معترض در ظرف مدتی كه به موجب نظامنامه مذكور فوق مقرر می شود به محكمه رجوع ننمود و یا بعد از رجوع دعوای خود را تعقيب نكرد علامت به اسم معترض عليه ثبت و وجوهی كه معترض تأديه نموده به نفع دولت ضبط خواهد شد.

ماده ۱۸ - هر گاه اعتراض راجع به علامت ثبت شده باشد معترض باید مستقیماً در محكمه ابتدایی تهران اقامه دعوی کرده و ابطال ثبت را تقاضا نماید.

ماده ۱۹ - جز در مواردی كه به موجب نظامنامه های وزارت عدليه استثناء شود اصول رسيدگی مطابق اصول محاكمات تجارتي است و در هر حال حكم محكمه در حدود قوانين قابل استيناف و تميز خواهد بود.

تبصره - مفاد حکم قطعی باید به خرج محکوم‌له در مجله رسمی وزارت عدلیه و یکی از جراید یومیه تهران منتشر شود، محکوم‌له می‌تواند مخارج مزبور را در جزء خسارت از محکوم‌علیه مطالبه نماید.

ماده ۲۰ - هر گاه معترض ثابت کند که نسبت به علامت به واسطه سابقه استعمال مستمر قبل از تقاضای ثبت حق تقدم داشته محکمه حکم خواهد داد که آن علامت به اسم معترض ثبت شود و اگر علامت مورد اعتراض قبلاً در اداره ثبت اسناد به ثبت رسیده باشد محکمه حکم خواهد داد که ثبت سابق ابطال و علامت به نام معترض ثبت گردد.

ماده ۲۱ - ترتیبات مقرر فوق در موردی نیز رعایت خواهد شد که اعتراض راجع به ثبت انتقال علامت یا به ثبت تغییر خود علامت و یا راجع به ثبت تغییر محصولاتی باشد که علامت برای تشخیص و امتیاز آن به کار می‌رود.

ماده ۲۲ - کسی که نسبت به ثبت‌های راجع به علامتی از تاریخ ثبت تا سه سال اعتراض نکرده باشد دیگر نمی‌تواند نسبت به ثبت آن اعتراض نماید مگر اینکه ثابت کند معترض‌علیه در حین ثبت عالم بوده است به اینکه علامت را خود معترض یا کسی که به معترض علامت را انتقال داده قبلاً به طور مستمر استعمال کرده ولی هر گاه معترض‌علیه ثابت نماید که معترض قبل از انقضاء مدت سه سال فوق از ثبت علامت اطلاع داشته است اعتراض معترض پذیرفته نخواهد شد.

ماده ۲۳ - برای اجرای مقررات این فصل نظامنامه‌های لازمه از طرف وزارت عدلیه تنظیم خواهد شد، در نظامنامه‌های مزبور تکلیف نکات ذیل باید صراحتاً تعیین شود:

(۱) طرز تنظیم اظهارنامه.

(۲) اسناد و اوراقی که باید عین یا سواد یا ترجمه مصدق آن و همچنین کلیشه یا کلیشه‌هایی که باید ضمیمه اظهارنامه بشود.

(۳) طبقه‌بندی محصولات.

(۴) موافق چه ترتیب علامت به ثبت خواهد رسید.

(۵) مراتبی که باید در اظهارنامه راجع به ثبت انتقال علامت و یا راجع به تغییر در علامت و یا در محصولی که علامت راجع به آن است قید شود.

(۶) اعلاناتی که باید راجع به علامت در مجله رسمی منتشر شود و میزان خرج اعلانات.

(۷) اصول رسیدگی محاکم در مورد مذکور در مواد ۷ و ۱۹.

(۸) ترتیبی که مطابق آن کلیه ابلاغات مربوطه به علامت تجارتي باید به عمل آید.

(۹) تعرفه ترجمه و تصدیق صحت ترجمه.

ماده ۲۴ - ثبت علامت متعلق به کسانی که در ایران دارای مؤسسات صنعتی و تجارتي یا فلاحتی بوده و مطابق قانون علائم صنعتی (مصوب نهم فروردین ۱۳۰۴) به عمل آمده است برای بقیه مدت ده سال مقرر در قانون مزبور به اعتبار خود باقی است.

ماده ۲۵ - کسانی که مؤسسات تجارتي، صنعتی یا فلاحتی آنان در خارج ایران بوده و مطابق قانون نهم فروردین ماه ۱۳۰۴ علامت خود را به ثبت رسانیده باشند یا تقاضای ثبت کرده ولی علامت آنها به ثبت نرسیده و بعد از تاریخ اجرای این قانون به ثبت برسد در صورتی از مزایای این قانون برای بقیه مدت ده سال بهره‌مند خواهند شد که مملکتی که مؤسسات آنها در آنجا است به موجب عهدنامه یا قوانین داخلی خود از علائم تجارتي ایران حمایت نمایند.

فصل دوم - ثبت اختراع

ماده ۲۶ - هر قسم اکتشاف یا اختراع جدید در شعب مختلفه صنعتی یا فلاحتی به کاشف یا مخترع آن حق انحصاری می‌دهد که بر طبق شرایط و در مدت مقرر در این قانون از اکتشاف یا اختراع خود استفاده نماید مشروط بر این که اکتشاف یا اختراع مزبور مطابق مقررات این قانون در اداره ثبت اسناد تهران به ثبت رسیده باشد.

- نوشته که در این مورد اداره ثبت اسناد تهران می‌دهد ورقه اختراع نامیده می‌شود.

ماده ۲۷ - هر کس مدعی یکی از امور ذیل باشد می‌تواند تقاضای ثبت نماید:

۱ - ابداع هر محصول صنعتی جدید.

۲ - کشف هر وسیله جدید یا اعمال و وسائل موجوده به طریق جدید برای تحصیل یک نتیجه یا محصول صنعتی یا فلاحتی.

ماده ۲۸ - برای امور ذیل نمی‌توان تقاضای ثبت نمود:

(۱) نقشه‌های مالی.

(۲) هر اختراع یا تکمیلی که مخل انتظامات عمومی یا منافی عفت یا مخالف حفظ‌الصحه عمومی باشد.

(۳) فرمولها و ترکیبات دوايي.

ماده ۲۹ - کسی که بدو مطابق این قانون تقاضای ثبت اختراع به نام خود می‌نماید مخترع شناخته می‌شود مگر اینکه خلاف ادعای او در محاکم صلاحیتدار به ثبوت برسد.

ماده ۳۰ - مخترعی که در خارج ایران برای اختراع خود مطابق قوانین محل تحصیل ورقه اختراع کرده می‌تواند در صورتی که مدت ورقه مزبور منقضی نشده باشد در ایران نیز برای بقیه آن مدت تقاضای ورقه اختراع کند لیکن اگر اختراع مزبور را کسی یا مؤسسه در ایران قبل از تقاضای ثبت اختراع کلاً یا جزئاً به موقع عمل یا استفاده گذارده و یا مقدمات استفاده آن را تهیه کرده باشد مخترع نمی‌تواند از عملیات آن شخص یا مؤسسه جلوگیری کند.

ماده ۳۱ - مفاد مواد ۶ و ۷ و ۸ این قانون در مورد تقاضای ثبت اختراع نیز رعایت خواهد شد.

ماده ۳۲ - اظهارنامه ثبت وقتی قبول می‌شود که مخترع یا نماینده او پنج ریال طلا برای اظهارنامه و لااقل حق‌الثبتی را که به موجب

ماده ۳۴ - برای سال اول مقرر است نقداً تأدیه نماید.

- حقی که برای اظهارنامه اخذ می‌شود در هیچ مورد مسترد نخواهد شد.

ماده ۳۳ - مدت اعتبار ورقه اختراع به تقاضای مخترع ۵ یا ۱۰ یا ۱۵ یا ۲۰ سال خواهد بود، در مدت مزبور که باید صراحتاً در ورقه اختراع قید شود مخترع یا قائم مقام قانونی او حق انحصاری ساخت یا فروش یا اعمال و یا استفاده از اختراع خود را خواهد داشت.

ماده ۳۴ - برای ثبت اختراع حق الثبت به طریق ذیل اخذ می شود:

- برای پنج سال اول از قرار سالی ۱۰ ریال طلا.

- برای پنج سال دوم از قرار سالی ۲۰ ریال طلا.

- برای پنج سال سوم از قرار سالی ۳۰ ریال طلا.

- برای پنج سال چهارم از قرار سالی ۴۰ ریال طلا.

ممکن است تمام یا بعضی از اقساط سنواتی فوق را در حین صدور ورقه اختراع دفعتاً تأدیه نمود در این صورت اگر پنج قسط دفعتاً تأدیه شود پنج درصد ۵٪ و اگر ده قسط تأدیه شود ده درصد ۱۰٪ و اگر پانزده قسط تأدیه شود پانزده درصد ۱۵٪ و اگر بیست قسط تأدیه شود بیست درصد ۲۰٪ تخفیف داده می شود.

ماده ۳۵ - قسط هر سال اگر قبلاً تأدیه نشده باشد باید در ظرف سه ماه اول همان سال تأدیه گردد و الا ثبت اختراع از درجه اعتبار ساقط خواهد شد.

هر گاه در ظرف سه ماه دوم سال صاحب ورقه دو برابر حقی را که متعلق به آن سال است تأدیه نماید ثبت اختراع به اعتبار خود باقی خواهد بود.

ماده ۳۶ - ورقه اختراع به هیچ وجه برای قابل استفاده بودن و یا جدید بودن و یا حقیقی بودن اختراع سندیت ندارد و همچنین ورقه مزبور به هیچ وجه دلالت بر این نمی کند که تقاضاکننده یا موکل او مخترع واقعی می باشد و یا شرح اختراع و یا نقشه های آن صحیح است و اشخاص ذینفع می توانند نسبت به موارد مزبوره در محکمه ابتدایی تهران اقامه دعوی کرده خلاف آن را ثابت نمایند.

ماده ۳۷ - در موارد ذیل هر ذینفعی می تواند به محکمه ابتدایی تهران رجوع کرده و تقاضای صدور حکم بطلان ورقه اختراع را بنماید:

۱ - وقتی که اختراع اختراع جدید نیست.

۲ - وقتی که ورقه اختراع مخالف مقررات ماده ۲۸ صادر شده باشد.

۳ - وقتی که اختراع مربوط به طریقه های علمی صرف بوده و عملاً قابل استفاده صنعتی یا فلاحتی نباشد.

۴ - وقتی که پنج سال از تاریخ صدور ورقه اختراع گذشته و اختراع به موقع استفاده عملی گذاشته نشده باشد.

تبصره - هر اختراع یا هر تکمیل اختراع موجودی که قبل از تاریخ تقاضای ثبت خواه در ایران و خواه در خارجه در نوشتجات یا نشریاتی که دردسترس عموم است شرح و یا نقشه آن منتشر شده و یا به مورد عمل یا استفاده گذارده شده باشد اختراع جدید محسوب نمی گردد.

ماده ۳۸ - در مورد مواد ۳۶ و ۳۷ مفاد ماده ۱۹ لازم‌الرعایه خواهد بود.

ماده ۳۹ - دارنده ورقه اختراع می‌تواند ملکیت یا حق استفاده از موضوع اختراع خود را کلاً یا جزئاً به هر طریقی که بخواهد به دیگری منتقل نماید.

هر گاه ورقه اختراع ارثاً منتقل شده باشد مالک جدید وقتی می‌تواند از مزایای این قانون بهره‌مند شود که این انتقال را به ثبت برساند.

ماده ۴۰ - هر گونه معامله راجع به ورقه اختراع باید به موجب سند رسمی به عمل آمده و در دفتر ثبت اختراعات نیز ثبت شود و الا آن معامله نسبت به اشخاص ثالث معتبر نخواهد بود.

هر گاه معامله در خارج ایران واقع گردد آن معامله در ایران نسبت به اشخاص ثالث وقتی معتبر خواهد بود که در اداره ثبت اسناد تهران ثبت شده باشد.

ماده ۴۱ - حق‌الثبت معاملات و انتقالات مذکور در دو ماده فوق را وزارت عدلیه مطابق نظامنامه معین خواهد کرد لیکن در هر حال نباید از دو پهلوی تجاوز نماید.

ماده ۴۲ - مراجعه به کلیه اسناد و اوراق مربوط به ثبت هر اختراع پس از صدور ورقه اختراع آزاد است و هر کس می‌تواند از اسناد و اوراق مربوط به ورقه اختراع یا معاملات راجعه به آن با تأدیه حقی که به موجب نظامنامه معین خواهد شد سواد مصدق تحصیل کند.

ماده ۴۳ - دارنده هر ورقه اختراع یا قائم‌مقام قانونی او می‌تواند در تمام مدت اعتبار ورقه مزبور هر تغییری را که در اختراع خود داده باشد مطابق مقررات این قانون به ثبت رساند، حق‌الثبت هر تغییر ده ریال طلا خواهد بود.

ماده ۴۴ - نسبت به اتباع خارجه که در ایران تقاضای ثبت اختراع نموده و اقامتگاه آنان در ایران نباشد مقررات عهدنامه که با دولت متبوع آنها منعقد شده باشد مرعی خواهد بود و اگر عهدنامه نباشد معامله متقابل خواهد شد.

ماده ۴۵ - وزارت عدلیه نظامنامه‌های مربوطه به اجرای این فصل را تنظیم خواهد نمود، در نظامنامه‌های مزبور باید تکلیف نکات ذیل صریحاً معین گردد:

۱ - طرز تنظیم اظهارنامه ثبت.

۲ - اسناد و اوراقی که باید عین یا سواد یا ترجمه مصدق آنها ضمیمه اظهارنامه شود.

۳ - تعرفه انتشارات در مجله رسمی و تعرفه ترجمه و تصدیق صحت ترجمه.

۴ - ترتیبی که مطابق آن کلیه ابلاغات مربوط به ثبت اختراع باید به عمل آید.

فصل سوم - مقررات مشترکه

ماده ۴۶ - رسیدگی به دعاوی حقوقی یا جزایی مربوط به اختراع یا علامات تجاری در محاکم تهران به عمل خواهد آمد اگر چه در مورد دعاوی جزایی جرم در خارج تهران واقع یا کشف و یا متهم در خارج تهران دستگیر شده باشد که در این موارد تحقیقات مقدماتی در محل وقوع یا کشف جرم یا دستگیری متهم به عمل آمده و دوسیه برای رسیدگی به محاکم تهران ارجاع می شود.

ماده ۴۷ - اگر در ضمن رسیدگی جزایی متهم برای دفاع خود موضوع مالکیت علامت تجاری یا اختراع را مطرح کند خود محکمه جزا باید در این موضوع نیز رسیدگی نماید.

ماده ۴۸ - طرق تأمین دلیل، موارد ترتیب توقیف محصولات که مخالف حق حاصل از ثبت علامات تجاری یا حق اختراع باشد و همچنین موعدی که اگر بعد از تأمین یا توقیف اقامه دعوی نشود تأمین یا توقیف باطل می گردد به موجب نظامنامه‌هایی که از طرف وزارت عدلیه تنظیم می شود معین خواهد شد اعم از اینکه مطابق نظامنامه‌های مزبور مراجعی که برای انجام این امور معین می شود مقامات قضایی باشد یا مأمورین کشوری از قبیل مأمورین گمرک و غیر آنها.

ماده ۴۹ - در مورد خساراتی که خواه از مجرای حقوقی و خواه از مجرای جزایی در دعاوی مربوطه به اختراعات و علائم تجاری مطالبه می شود خسارات شامل ضررهای وارده و منافعی خواهد بود که طرف از آن محروم شده است.

ماده ۵۰ - قانون نهم فروردین ماه ۱۳۰۴ راجع به علائم تجاری و صنعتی نسخ و این قانون از ۱۵ تیر ماه ۱۳۱۰ به موقع اجرا گذارده می شود.

ماده ۵۱ - وزارت عدلیه مأمور اجرای این قانون است.

چون به موجب قانون بیست و چهارم فروردین ماه ۱۳۱۰ (وزیر عدلیه مجاز است کلیه لوایح قانونی را که به مجلس شورای ملی پیشنهاد می نماید پس از تصویب کمیسیون فعلی قوانین عدلیه به موقع اجرا گذارده و پس از آزمایش آنها در عمل نواقصی را که در ضمن جریان ممکن است معلوم شود رفع و قوانین مزبوره را تکمیل نموده ثانیاً برای تصویب به مجلس شورای ملی پیشنهاد نماید) علیهذا (قانون ثبت علائم و اختراعات) مشتمل بر پنجاه و یک ماده که در تاریخ اول تیر ماه یک هزار و سیصد و ده شمسی به تصویب کمیسیون قوانین عدلیه مجلس شورای ملی رسیده است قابل اجراست.